Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρεσχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος .	» » 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος .	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος — *Ἐν Ἀθήναις, 26 Μαρτίου 1916* — *Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 17*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ὁ Ἐρρῖκος ἀκούει νὰ λέγουν τριγύρω του:

— Τὸ ρεβόλβερ ἦταν γεμᾶτο!

Ὁ διευθυντὴς σηκώνει ἀπὸ χάμω τὸ ὅπλο καὶ τὸ ἐξετάζει. Ἄλλοι φωνάζουν:

— Ἕνα γιατρό... γρήγορα ἕνα γιατρό!... πεθαίνει!

Ἕνας, δύο, τρεῖς γιατροί, ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο, ἀνεβαίνουν στὴ σκηνή, ἐνῶ παραμερίζουν ὅλοι μπροστά τους. Κι' ὁ Ἐρρῖκος τοὺς βλέπει νὰ σκύβουν ἐπάνω στὸ ἀναίσθητο σῶμα τοῦ Καντινιὼ καὶ νὰ σχίζουν τὸ ράσο ποῦ φορεῖ. Ὁ ἕνας κολλᾶ ταυτί του στὸ στῆθος τοῦ πληγωμένου.

— Σοβαρό! λέγει κουνῶν τὸ κεφάλι του. Πρέπει νὰ μεταφερθῆ στὸ νοσοκομεῖο.

Ἡ λέξις «νοσοκομεῖο» παγώνει τὸν μικρὸ Ἐρρῖκο ποῦ θέλει νὰ ἐπέμβῃ· ἀλλὰ ἐκείνη τὴν στιγμὴ κάποιος τὸν τραβᾷ σιγὰ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ ψιθυρίζει:

— Ἔλα μαζί μου, μικρέ· εἶμαι ἀστυνόμος καὶ θέλω κάτι νὰ σ' ἐρωτήσω..

Ὁ μικρὸς θέλει νὰ ντιστεθῆ, φωνάζει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ φύγῃ τὸν φίλο του 'ς αὐτὴ τὴν κατάσταση, ἀλλὰ ὁ ἀστυνόμος τὸν ἡσυχάζει:

— Ἔννοια σου, παιδί μου, τοῦ λέγει, καὶ ὁ κ. Καντινιὼ εἶνε στὰ χέρια τοῦ κ. Βεμπέργκ, τοῦ πρώτου μας χειρούργου. Σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι θὰ κάμῃ γι' αὐτὸν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ἔλα τώρα μαζί μου, γιατὶ πρέπει νὰ σὰ ἀνακρίνω, καὶ σὲ λίγο θὰ εἶσαι ἐλεύθερος νὰ ἐπιστρέψῃς.

***

Ὕστερ' ἀπὸ λίγες στιγμές, ὁ μικρὸς ἠθοποιὸς εὑρίσκετο στὸ γραφεῖο τῆς διευθύνσεως, μὲ τὸν διευθυντὴ τοῦ θεάτρου, τὸν ἀστυνόμο, τὸν φροντιστὴ τῆς σκηνῆς καὶ ἄλλα πρόσωπα, ποῦ μόλις τὰ κύτταξε.

— Σᾶς παρακαλῶ πολύ, ἐτραύλιζε μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια, ἀφίστε με νὰ γυρίσω στὸ δάσκαλό μου... Ἴσως αὐτὴ τὴ στιγμὴ πεθαίνει... Ἀ, τί φοβερό!... Μὰ τί συνέβη λοιπόν;

— Αὐτὸ ἀκριβῶς θέλομε νὰ μάθωμε, ἀποκρίθηκε ὁ ἀστυνόμος, ποῦ ἔγραφε στὸ σημειωματάρι του.

Κι' ἀμέσως ἄρχισε μιὰ τακτικὴ ἀνάκρισι. Ὁ μικρὸς Σομὼ ὑποχρεώθηκε νὰ πῇ τὄνομά του, τὴν ἡλικία του, τὸ ξενοδοχεῖο ὅπου κατοικοῦσε· ἔπειτα τὸν ρώτησαν:

«Νὰ μπῶ μέσα, γρήγορα!» (Σελ. 134, στ. 6'.)

— Ἤξευρες, ὅτι τὸ ρεβόλβερ ἦταν γεμᾶτο;

— Ἐγώ; ἐφώναξε· καὶ πῶς νὰ τὸ ξέρω; ἀπὸ ποῦ θὰ τὸ καταλάβαινα;..

Ὁ ἀστυνόμος ἐκύτταξε τὸν διευθυντή.

— Φαίνεται, εἶπε, ὅτι τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶνε ὁλωσδιόλου ἄσχετο μὲ τὴν ὑπόθεσι.

Ἔπειτα γύρισε στὸν Ἐρρῖκο καὶ τοῦ εἶπε:

— Μικρέ μου, μπορεῖς νὰ πηγαίνῃς... Σὲ εἰδοποιῶ ὅμως, ὅτι εἶσαι στὴ διάθεσι τῆς δικαιοσύνης. Δὲν μπορεῖς νὰ φύγῃς ἀπ' αὐτὴ τὴν πόλι, ἂν δὲν σοῦ δώσωμε τὴν ἄδεια. Μᾶς χρειάζεσαι γιὰ τὴν ἀνάκρισι.

Μόλις ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Ἐρρῖκος ἔτρεξε νὰ φύγῃ. Χωρὶς νὰ λλάξῃ, χω-

«Στὴ σκοτεινὴ νύκτα, ξεκίνησε γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο...» (Σελ. 134, στ. α'.)

ρίς νὰ πλυθῇ, ἔτσι, ὅπως εἶχε βγῇ στὴ σκηνή, μὲ τὸ μικρο του σμόκιν, ξεσκούφωτος, βγῆκε στὸ δρόμο καί, μ' ὅλο τὸ κρύο ποῦ ἔκανε καὶ τὴ βροχὴ ποῦ ἔπεφνε στὴ σκοτεινὴ νύκτα, ξεκίνησε γιὰ τὸ

«Νά, εἶδα τὸ γιατρό...» (Σελ. 134, στ. γ'.)

Νοσοκομεῖο, ποῦ τοῦ εἶχε 'πῆ ἡ θυρωρός.

Ὁ ἀστυνόμος, στὸ θέατρο, ἐξακολούθησε τὴν ἀνάκρισί του. Κ' ἐπιτέλους ἔμαθε, ὅτι τὸ μεσημέρι οἱ μηχανικοὶ κ' οἱ ὑπηρέται εἶδαν ἕναν κύριο καλοντυμένο, μὲ γένεια, ποῦ κανεὶς δὲν τὸν ἐγνώριζε, νὰ τριγυρίζῃ στὰ παρασκήνια.

Αὐτὸ τὸ μυστηριῶδες πρόσωπο κάτι θὰ ἤξευρε βέβαια... Κ' ἡ ἀνάκρισις τώρα θὰ προσπαθοῦσε νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ.

Ὁπωσδήποτε, ὅ μικρὸς Ἐρρῖκος ἦταν ἀνάγκη νὰ μείνῃ μερικὲς ἡμέρες ἀκόμη στὴν Ὀστάνδη. Ἅμα τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ θιασάρχης, εἶπε στὸν διευθυντὴ τῆς σκηνῆς:

— Καλὰ ἐπέμενα ἐγὼ νὰ μάθουν τὰ μέρη τους οἱ ἀναπληρωματικοί. Νὰ ποῦ ὁ θιασός μας ξεχαρβαλώθηκε. Πάει ὁ Καντινιώ, πάει ὁ μικρὸς Δαλλινύ. Κι' ὅμως μᾶς περιμένουν αὔριο στὴ Σεβενίγκη νὰ δώσωμε παράσταση.

— Τὸν Καντινιώ, ἀποκρίθηκε ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς, θὰ τὸν ἀναπληρώση ὁ Φραγκέ. Γιὰ τὸν μικρὸ Δανιλλὺ ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀναπληρωτής.

— Μπᾶ! θὰ παίξῃ τὸ μέρος του ἡ Ζοζέττα. Μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀγόρι δεκατεσσάρων ἐτῶν.

— Μπορεῖ βέβαια... ἀλλὰ ποῦ δὲν ξέρει τὸν ρόλο;...

— Θὰ τὸν μάθῃ.

— Ὡς αὔριο; ἀδύνατο!

— Μὴ λὲς τέτοια λέξι! ἐφώναξεν ὁ θιασάρχης· γιὰ τοὺς ἠθοποιούς, τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατο!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Μία φοβερὴ νύκτα.

Τὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου εἶχαν μεταφέρῃ τὸν Καντινιώ, ἀπεῖχε δυὸ τοὐλάχιστον χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ θέατρο. Ὁ Ἐρρῖκος ἔκαμε ὅλη αὐτὴ τὴν ἀπόστασι, τρέχων μέσ' στὴ βροχή, καὶ κτύπησε μὲ ἀγωνία τὸ κουδοῦνι τῆς μεγάλης καγγελόπορτας.

Ἕνας γέρος θυρωρός, μ' ἕνα φανάρι στὸ χέρι, παρουσιάσθηκε πίσω ἀπὸ τὰ κάγγελα, ἀλλὰ δὲν ἄνοιξε τὴν πόρτα.

— Τί θέλεις; ρώτησε ἀπότομα.

— Νὰ μπῶ μέσα... γρήγορα, γρήγορα!... Δὲν ἔφεραν ἀπόψε ἐδῶ ἕναν πληγωμένο, ἀπὸ τὸ θέατρο; Πῶς εἶνε;

— Τ' εἶν' αὐτά; ἀποκρίθηκε ὁ ἄγριος θυρωρός. Νομίζεις πῶς μπαίνουν 'ς ἕνα νοσοκομεῖο, ὅπως 'ς ἕνα χάνι;... Εἶνε δυὸ ὧρες ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα, εἴσαι μουσκίδι, πήγαινε στὸ σπίτι σου νὰ κοιμηθῆς. Κ' ἔλα αὔριο τὴν ὥρα ποῦ δεχόμεθα, νὰ μάθῃς.

Πῶς; ἔτσι θὰ τὸν ἄφιναν νὰ φύγῃ, ἐνῷ μέσα, ἐκείνη τὴν ὥρα, ὁ ἀγαπημένος του Καντινιὼ μπορεῖ νὰ ξεψυχοῦσε; Ἀδύνατο! Αὐτὸ ἦταν σκληρό, ἀπάνθρωπο, ἀχαρακτήριστο!...

Τί νὰ κάμῃ;

Τότε θυμήθηκε, ὅτι στὴν τσέπη του εὑρίσκετο ἕνα χρυσὸ εἰκοσόφραγκο, ποῦ τοῦ τὸ εἶχε δώσῃ ὁ Καντινιὼ ἀπέναντι τοῦ πρώτου μισθοῦ του.

Τὸ ἔβγαλε καὶ τὸ ἔδωσε ἀπὸ τὰ κάγγελα στὸν Κέρβερο.

— Νά, τοῦ εἶπε, πάρε αὐτὸ κι' ἄνοιξέ μου... Κάποιος θὰ γρυπνῇ ἀκόμη στὸ Νοσοκομεῖο, γιὰ νὰ τὸν ρωτήσω...

Τὸ χρυσάφι ἐμάλαξε τὸν σκληροκαρδο θυρωρό.

— Ἔ, μὰ βέβαια, εἶπε, πάντα ἀγρυπνεῖ ἕνας γιατρὸς καὶ οἱ νοσοκόμοι.

— Ὁδήγησέ με λοιπὸν στὸ γιατρό.

Ὁ θυρωρὸς σκέφθηκε λίγο κ' ἔπειτα εἶπε:

— Καλά· περίμενέ με δῶ μιὰ στιγμὴ καὶ θὰ ἰδῶ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ γιὰ σέκα.

Συγχρόνως μισάνοιξε τὴν καγγελόπορτα καὶ ὁ Ἐρρῖκος μπῆκε 'ς ἕνα εὐρύχωρο δωμάτιο μ' ἀσθεστόχριστους τοίχους, μ' ἕνα τραπέζι καὶ μὲ λίγα ψάθινα καθίσματα. Ἦταν τὸ θυρωρεῖο. Περίμενε κεῖ-μέσα ὡς μισὴ ὥρα, μὲ ἀνησυχία ποῦ ὁλοένα μεγάλωνε. Ἐπιτέλους ὁ θυρωρός, ποῦ εἶχε ἀνεβῇ στὸ κατάστημα, ξαναφάνηκε στὴν αὐλή, περπατῶν μ' ὅλη του τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀπάθεια.

— Ἔλα λοιπόν! τοῦ φώναξε μόλις τὸν εἶδε ὁ Ἐρρῖκος. Κουνήσου! τί ἔκαμες;

— Νά, εἶδα τὸ γιατρό, ἀποκρίθηκε ὁ θυρωρός. Καὶ μοῦ εἶπε νὰ σοῦ πῶ, ὅτι ὁ θεατρῖνος εἶνε πάντα στὴν ἴδια κατάστασι, δηλαδὴ βαρειά, γιατί ἔχει καὶ τοὺς δυὸ πνεύμονας τρυπημένους ἀπὸ τὴ σφαῖρα. Τὸ αἷμα ὅμως σταμάτησε κι' ὁ πυρετὸς δὲν εἶνε τόσο δυνατός.

— Τότε νὰ πάω νὰ τὸν δῶ! εἶπε ὁ Ἐρρῖκος.

Κ' ἔκαμε νὰ τρέξῃ. Ἀλλὰ ὁ γέρος τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μανίκι.

— Στάσου, τοῦ φώναξε, ποῦ πᾶς;

«Ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ... ἐξημέρωσε...» (Σελ. 136, στ. δ'.)

Θέλεις νὰ μᾶς διώξουν καὶ τοὺς δυό, καὶ τὸν γιατρὸ καὶ μένα;... Ἔπειτα, εἶνε κίνδυνος καὶ γιὰ τὸν φίλο σου. Τώρα θέλει ἀνάπαυσι καὶ ἡσυχία. Μιὰ συγκίνησι μπορεῖ νὰ τὸν τελειώσῃ. Τὸ καλὸ λοιπὸν ποῦ σοῦ θέλω, πήγαινε τώρα στοὺς γονεῖς σου, ποῦ θάνησυχοῦν, κ' ἔλα αὔριο στὴς δέκα. Ἂν καὶ δὲν εἶνε ἡμέρα ἐπισκέψεων, θὰ κάμωμε τρόπο νὰ ἰδῇς τὸ φίλο σου.

Ὁ Ἐρρῖκος ἐννόησε ὅτι ἦταν περιττὸ νὰ ἐπιμείνῃ.

— Καλά, εἶπε· αὔριο θὰ ξανάλθω.

Καὶ βγῆκε πάλι στὸ δρόμο, ἐνῷ ἡ βαρειὰ καγγελόπορτα βροντοῦσε ἀπὸ πίσω του καὶ τὸ φανάρι ἐκρύβετο στὸ θυρωρεῖο.

***

Τί νὰ κάμῃ τώρα;...Νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ ξενοδοχεῖο; Τὰ πόδια του δὲν βαστοῦσαν γι' ἄλλα δυὸ χιλιόμετρα. Ἔπειτα, μι' ἀκατανίκητη δύναμι τὸν κρατοῦσε κοντὰ 'ς ἐκείνους τοὺς τοίχους. Τοῦ ἐφαίνετο, ὅτι ὅσο ἔβλεπε τὰ φωτισμένα παράθυρα τοῦ Νοσοκομείου, ἦταν κοντὰ στὸν Καντινιώ, ὅτι δὲν τὸν ἐγκατέλειπε...

Ἕνα ρολόγι ἀπὸ τὴ γειτονικὴ ἐκκλησία, ἐκτύπησε τρεῖς. Ἑπτὰ ὧρες ἔπρεπε νὰ περιμείνῃ ἀκόμη, γιὰ νὰ ἰδῇ τὸν φίλο του ἢ γιὰ νὰ μάθῃ πῶς εἶνε...

Ἄρχισε νὰ περπατῇ στὸ πεζοδρόμιο σὰν σκοπός, ἑκατὸ βήματα μπροστά, ἑκατὸ βήματα πίσω. Ἀλλὰ ἔκανε κρύο. Τὰ φορέματά του ἦταν μούσκεμα ἀπὸ τὴ βροχή, ὁ ἀέρας ποῦ φυσοῦσε τώρα, τοῦ ἐκάγωνε ὅλο τὸ σῶμα, καὶ μόνο τὸ κεφάλι του ἔκαιγε καὶ τὰ μηνίγκια του κτυποῦσαν, σὰ νὰ εἶχε πυρετό.

Τί φοβερὴ νύκτα! Πόσα θλιβερὰ πράγματα ἐσυλλογίζετο, ἐνῷ ἐξακολουθοῦσε νὰ βηματίζῃ σὰ σκοπός!...

Καὶ πρῶτα - πρῶτα τὴν δίκη τοῦ Σομώ, ποῦ θὰ ἐγίνετο γρήγορα, καθὼς τοῦ ἔγραφε ἡ μητέρα του. Δὲν ἔπρεπε νὰ παρευρεθῇ στὴν ἀποκατάστασι τοῦ δυστυχισμένου του πατέρα;

Ἔπειτα τὸν Ρουσόσκη, ποῦ τὸν ἔβλεπε μπροστά του, μὲ τὰ ψεύτικα γένεια καὶ τὰ χρυσᾶ γυαλιά... Ἦταν ἀλήθεια ὁ Ἀγκλάς; ὁ γαμπρός του; Τώρα πιὰ δὲν ἤξευρε οὔτε αὐτός...

Καὶ τέλος τὸ δυστύχημα τοῦ θεάτρου, τὸν τραυματισμὸ τοῦ Καντινιώ. Κι' αὐτὸν ἐπίσης τὸν ἔβλεπε χλωμό, 'ς ἕνα κρεββάτι νοσοκομείου, μὲ μιὰ μεγάλη κόκκινη κηλῖδα στὸ στῆθος, ὅπως τὸν εἶχε ἰδῆ προτήτερα πεσμένο στὴ σκηνή...

Καὶ νὰ συλλογίζεται ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε τραβήξῃ τὴ σκανδάλη τοῦ καταραμένου ἐκείνου ρεβόλβερ, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μὲ τὸ χέρι του, εἶχε πληγώσῃ τὸν ἀγαπημένο του δάσκαλο, τὸν προστάτη του, τὸν εὐεργέτη του, ποῦ ἴσως τώρα θὰ πέθαινε. Τί συμφορά!... Τί φρίκη!..

Ἀλλὰ πῶς τὸ πιστόλι βρέθηκε γεμάτο; γιατί;..

Ἐνῷ τὸ δυστυχισμένο παιδὶ ἐσυλλογίζετο αὐτά, ὁ ἀέρας ἔπεσε καὶ ἡ βροχὴ ἔπαυσε λιγάκι. Ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ... ἐξημέρωσε.

Ὁ δρόμος ἀπλώνετο ἐμπρός του μακρὺς καὶ ἔρημος. Οὔτε μιὰ ἀκτῖνα ἡλίου. Παντοῦ ὑγρασία καὶ μεγάλα σύννεφα μαῦρα. Ἦταν μιὰ ἡμέρα μελαγχολική, πένθιμη, σὰν τῆς σκέψεις τοῦ παιδιοῦ...

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΓΑΛΜΑΤΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΗΝ 25 Μαρτίου, οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων συνήθως, στεφανώνουν τἀγάλματα τῶν Ἡρώων καὶ τῶν Μαρτύρων. Πηγαίνουν πρῶτα στὸ Πανεπιστήμιο, στὰ προπύλαια, ὅπου, καθὼς ξέρετε, ὑπάρχουν στημένα τἀγάλματα τοῦ Ρήγα Φεραίου καὶ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἀπὸ ἐκεῖ,—κι' αὐτὸ ὄχι τακτικά,—πηγαίνουν στὸ Πολύγωνο, γιὰ νὰ στεφανώσουν τὴν ἀναμνηστικὴ στήλη τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, ποῦ ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια μεταφέρθηκε 'κεῖ ἀπὸ τὸ παλιὸ «ἄλσος τῶν Ἱερολοχιτῶν», ὅπου σήμερα ὑπάρχει τὸ κτίριο τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ ὁ κῆπός της. Ἕνα στεφάνι ἀκόμη γιὰ τὸν ἔφιππο ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη, στὴ μικρὴ ἐκείνη πλατεῖα, πίσω ἀπ' τὴ Βουλή,—καὶ αὐτὸ εἶνε ὅλο... Στὰς Ἀθήνας δὲν ὑπάρχει ἄλλο μνημεῖο, δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἄγαλμα, ἄλλη προτομή, ἄλλη στήλη, ποῦ νὰ μᾶς θυμίζῃ τὸ Μεγάλο Εἰκοσιένα. Ἐκτὸς ἂν προσθέσωμε 'ς ἐκεῖνα ποῦ ἀναφέραμε παραπάνω, τὸν Κοραῆ ποῦ τὸ προετοίμασε μὲ τὰ σοφά του συγγράμματα,—κι' αὐτὸς κάθεται ἐπίσης ἀπέξω ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο,—καὶ τὸν ποιητὴ Βύρωνα, τὸν Φιλέλληνα, ποῦ πέθανε στὸ Μεσολόγγιο γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἐλευθερία, καὶ ποῦ τὸ ἄγαλμά του, ἔργο Γάλλου καλλιτέχνου, τοῦ ὀνομαστοῦ Φαλγκιέρ, ὑπάρχει στὸν κῆπο τοῦ Ζαππείου. Αὐτὸ ὅμως στεφανώνεται ὁλοένα, διαρκῶς, γιατί, καθὼς ξέρετε, παριστάνει τὴν Ἑλλάδα μ' ἕνα στεφάνι, ποῦ τὸ προσφέρει στὸ μεγάλο της Φίλο.

Δὲν σᾶς φαίνεται πῶς εἶνε μιὰ πολὺ σπουδαία ἔλλειψις γιὰ τὴν πρωτεύουσά μας, τὴν πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, νὰ μὴν ἔχῃ ἰδρύσῃ ἀκόμη μνημεῖα 'ς ὅλους τοὺς μεγάλους ἄνδρας τῆς νέας της Ἱστορίας; Δὲν νομίζετε, ὅτι σὲ κάθε της κῆπο, σὲ κάθε της πλατεῖα, σὲ κάθε της περίπατο, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ λίγο μάρμαρο ἢ λίγος χαλκός, ποῦ νὰναπαριστάνῃ καὶ νὰ διαιωνίζῃ τὴν μορφὴ ἑνὸς ἥρωος, ἢ μάρτυρος, ἢ πολιτικοῦ ἢ καὶ ψάλτου τῆς Ἐπαναστάσεως, —ἐδῶ τοῦ Κανάρη, ἐκεῖ τοῦ Μιαούλη, παρακάτω τοῦ Καράϊσκάκη, τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Γρίβα, τοῦ Διάκου, τοῦ Νικηταρᾶ, τοῦ Κωλέττη, τοῦ Μαυροκορδάτου, τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Καποδίστρια, τοῦ Σούτσου;... Ἀλήθεια, πολλῶν ἀπ' αὐτοὺς τἀγάλματα εἶνε στημένα στὴς ἰδιαίτερες πατρίδες τους ἢ στοὺς τόπους ὅπου ἔδρασαν κ' ἔδοξάσθησαν. Τοῦ Ἀνδρούτσου στὴ Γραβιά, τοῦ Διάκου στὴν Ἀλαμάνα, τοῦ Σολωμοῦ στὴ Ζάκυνθο, κτλ. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ὑπάρχουν καὶ στὰς Ἀθήνας, ποῦ εἶνε τὸ κέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κι' αὐτοὶ οἱ νεώτεροι, κι' ἄλλοι ἀκόμη, πιὸ παλαιοὶ ἐθνικοὶ ἥρωες, ὅπως ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος.

Πολλὲς φορὲς ρίχθηκε ἡ ἰδέα νὰ γίνῃ ἕνα Πολυάνδριον, ἕνα Πάνθεον. Εἶπαν μάλιστα νὰ χρησιμοποιήσουν γι' αὐτὸ τὸν Λυκαβητό. Ἀλλὰ ὡς τώρα ἡ ὡραία ἰδέα δὲν ἐπραγματοποιήθη. Οὔτε ὕστερ' ἀπὸ τὴς νίκες τοῦ 1912 καὶ 1913, ποῦ ἀναπτέρωσαν τὸ θάρρος, ἀναζωογόνησαν τὴν ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια κ' ἔδωσαν τὴν ὄρεξι γιὰ νὰ γίνουν βέβαια πολλά. Φαίνεται, ὅτι πολὺ γρήγορα ἦλθε ὁ καινούργιος πόλεμος, ἡ καινούργια αὐτὴ ἀναστάτωσις τῶν πάντων, καὶ τὰ εἰρηνικὰ σχέδια ἔμειναν σχέδια. Ἀλλ' ἂς ἐλπίσωμε, ὅτι ἅμα ἡσυχάσουν τὰ πράγματα, οἱ Ἀθηναῖοι θὰ ξαναθυμηθοῦν αὐτὸ τὸ καθῆκον ποῦ ἔχουν,—νὰ στολίσουν τὴν πόλι τους μὲ τὴς μεγάλες ἱστορικὲς μορφές,—καὶ θὰ βάλουν τὰ δυνατά τους γιὰ νὰ τὸ ἐκπληρώσουν.

Καὶ τὴν πιὸ μικρὴ εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα νὰ ἐπισκεφθῆτε, θὰ τὴν εὕρετε γεμάτη ἀπὸ τέτοια ἔνδοξα μνημεῖα. Ἡ δική μας, σχετικῶς ἔχει τόσο λίγα, ὥστε πολλὲς φορὲς οἱ ξένοι μᾶς ρωτοῦν μὲ εἰρωνεία, ἂν μᾶς ἀρκοῦν τάρχαῖα ἐρείπια. Βέβαια κι' αὐτὰ εἶνε ἔνδοξα μνημεῖα μιᾶς μεγάλης ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως ἔχει κι' ἄλλη μεγάλη ἱστορία, τὴ νεωτέρα της. Κ' ἡ πρωτεύουσά της ἔπρεπε νὰ τὴν θυμίζῃ σὲ κάθε βῆμα. Καὶ γιὰ τοὺς ξένους, καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνας, ποῦ ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔρχονται ἐδῶ γιὰ νὰ προσκυνήσουν.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια).

— Ἐκεῖνος ὁ καταραμένος ὁ χειρομάντης μοῦ τοὺς ἀπέλπισε καὶ τοὺς ἔκαμε ν' αὐτοκτονήσουν, ἐψιθύρισεν ὁ Σίμων.

— Ἦταν, βλέπεις, ἀνάγκη νὰ τὸν μπάσῃς μέσα! ἀπεκρίθη ὁ Ράλφ, κυττάζων περιφρονητικῶς τὸν σύντροφόν του. Ὡραῖα τὰ κατάφερες, μὰ τὴν ἀλήθεια! Κι' ἂν νομίζῃς, ὅτι ὁ γάμος σου...

— Σκασμός! τὸν διέκοψεν ὁ Σκυλοκέφαλος. Ὅ,τι ἔγεινε ἔγεινε. Δὲν ἐπιτρέπω σὲ κανένα νὰ σχολιάζῃ τὴς πράξεις μου.

— Τῆς «γκάφες μου» νὰ λὲς καλλίτερα...

— Πάφε λοιπόν, παληόγλωσσα! ἐφώναξεν ὁ ἀρχιληστής, κ' ἐφόρμησε κατὰ τοῦ Ράλφ, ὁ ὁποῖος μόλις ἐπρόφθασε νὰ παραμερίσῃ καὶ νὰ τραπῇ εἰς φυγήν, ἀφίνων τὸν Στενοκέφαλον νὰ ξεθυμάνῃ μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου ἦτο ἄνω-κάτω. Ὁ Οὐίλλιαμ Τάϋλορ, ὑποδιευθυντὴς τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας, ἐξαπέλυε τοὺς πόλισμαν καὶ τοὺς ντέτεκτιβ καὶ ἐτηλεφωνοῦσε πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἕνας σωφρέρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἰδῇ τὴν φωτογραφίαν τοῦ καταζητουμένου δραπέτου, — τὴν φωτογραφίαν, ἐννοεῖται, τοῦ «Ρ», — παρουσιάσθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν Τμῆμα τοῦ Ὑδεστίμνστερ κ' ἐδήλωσεν ὅτι τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἶχεν ὁδηγήσῃ μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος ὡμοίαζεν ἐντελῶς.

— Καὶ ποῦ τὸν ὡδήγησες; ἠρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

— Εἰς τὸ Μπλάκφηλδ, ἀπεκρίθη ὁ σωφέρ.

— Δηλαδή; σὲ καμμιὰ βίλλα ἐκεῖπερα;

— Ὄχι, κύριε ἀστυνόμε. Αὐτὸς ὁ νέος, ποῦ ἐφαίνετο πολὺ νευρικὸς καὶ πολὺ θιαστικός, στὴ ἀρχὴ μοῦ εἶπε νὰ πάρω τὸ μεγάλο δρόμο. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐτρέξαμε ὡς δέκα μίλλια, μ' ἐρώτησε

— Παρντόν, ἔκαμεν ὁ σωφέρ. Δὲν μπῆκε καθέλου στὸ σπίτι. Τὸ τριγύρισε μόνο ἀπέξω, ἔβγαλε τὸ καρνέ του καὶ κάτι ἐσημείωσε, κ' ἔπειτα ξανανέβηκε στὸ αὐτοκίνητο.

— Χμ! αὐτὸ εἶνε περίεργο... Λέγε παρακάτω.

— Ἀπὸ κεῖ γυρίσαμε ἴσα στὸ Λονδῖνο. Ὁ νέος μοῦ εἶχε πῆ νὰ τὸν πάω στὴν πλατεῖα Λάϊτσεστερ. Ἀλλ' ἅμα ἔφθασα ἐκεῖ, κάνω ἔτσι καὶ δὲν βλέπω στὸ ἀμάξι κανένα. Εἶχε πηδήσῃ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω.

— Αὐτὸς ἦταν! ἐφώναξεν ὁ ἀστυνόμος. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Καὶ ἀπὸ ποῦ εἶχε κάρῃ τὸ ἀμάξι σου, θυμᾶσαι;

— Ἀπὸ τὴν Κίνξ-Στρήτ νομίζω, ἐκεῖ-κάπου, κοντὰ στὸ Βασιλικὸ Ξενοδοχεῖο.

— Αὐτὸ εἶνε πολὺ σπουδαῖο, ἐψιθύρισεν ὁ ἀστυνόμος περιχαρής, διότι ἐφαντάζετο ὅτι θἀνοιγεν ἡ τύχη του ἂν συνελάμβανε τὸν διαδόητον «Ρ».

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν σωφέρ, ἐξηκολούθησε:

— Τὸ καλὸ ποῦ σοῦ θέλω, νὰ μὴν

— Ποῦ νὰ φαντασθῶ ποτέ, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ὅτι οἱ αἰχμάλωτοί μας θὰ προτιμοῦσαν αὐτό... Ἀλήθεια ὅμως, ποῦ τὸ βρῆκαν τὸ δηλητήριο; ποιὸς τοὺς τὸ ἐπρομήθευσε;

— Διάβολε! ἠκούσθη μακρόθεν ἡ εἰρωνικὴ φωνὴ τοῦ γέρω-Ράλφ· καὶ ποῖος ἄλλος ἤθελες νὰ τοὺς τὸ προμηθεύσῃ; Ὁ χειρομάντις σου... Καλὰ σοῦ τὴν ἔφτειασε αὐτὸς ὁ Σκῶτος, ποῦ ἔκαμες τὴν κουταμάρα νὰ τὸν μπάσῃς ἐδῶ μέσα!

Ὁ Σκυλοκέφαλος ἔσφιξε τοὺς γρόνθους μὲ λύσσαν. Ἀνεγνώριζεν, ὅτι ὁ Ράλφ εἶχε δίκῃο. Ἐκεῖνος ὁ ἀπόμαχος, μὲ τὸ «γουροῦνι», εἶχε φέρῃ τὸ δηλητήριον εἰς τοὺς δύο αἰχμαλώτους.

— Τότε λοιπόν, ἐψιθύρισεν, ἦταν συνεννοημένος μαζί τους; Αὐτὸ θὰ τὸ μάθω ἀμέσως!... Ἂν ἦταν συνένοχος, ὁ θάνατός τους εἶνε φεύτικος, τέχνασμα. Ἀλλὰ θὰ τοὺς δοκιμάσω καὶ θὰ βεβαιωθῶ.

Καὶ λέγων αὐτά, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου κατέκειτο ὁ μαρκήσιος Δεριγνό.

ἂν ὑπάρχῃ καὶ ἄλλος δρόμος ποῦ νὰ πηγαίνῃ στὸ Μπλάκφηλδ. Τοῦ εἶπα ὅτι ὑπάρχει, καὶ τότε μὲ γύρισε πίσω στὸ Λονδῖνο καὶ μ' ἔκαμε νὰ πάρω τὸν δρόμο αὐτό.

— Χωρὶς νὰ σοῦ δώσῃ ὡρισμένη διεύθυνσι;

— Χωρὶς νὰ μοῦ δώσῃ καμμιὰ διεύθυνσι· Μ' ἐσταμάτησε μόνο στὸ ὄγδοο χιλιόμετρο καὶ μ' ἔκαμε νὰ μπῶ 'ς ἕνα ἐλεεινὸ δρόμο, μέσα στὰ χωράφια. Μὲ εἶχε πληρώσῃ μπροστά, καὶ δὲν μποροῦσα νὰ τοῦ πῶ ὄχι. Τὸ ἀμάξι μου ὅμως τραντάζουνταν, ἐχόρευε, πηδοῦσε...

— Σύντομα, παρακαλῶ! τὸν διέκοψε ὁ ἀστυνόμος. Ὁ δρόμος ἦταν ἐλεεινός, τὸ κατάλαβα... Παρακάτω; Ποῦ ἐσταματήσατε;

— Ἅμα τρέξαμε ὡς εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας 'ς αὐτὸ τὸν παληόδρομο, ὁ νέος μοῦ εἶπε νὰ σταθῶ ἐκεῖ-κοντὰ 'ς ἕνα σπιτάκι, ποῦ εἶχε ὁλόγυρα κῆπο.

— Καὶ μπῆκε 'ς αὐτὸ τὸ σπιτάκι! ἐφώναξε μὲ ἀνυπομονησία ὁ ἀστυνόμος. Νομίζω, ὅτι μποροῦσες νὰ μᾶς τὸ πῆς γρηγορώτερα.

πᾶς τώρα νὰ διηγηθῆς αὐτὴ τὴν ἱστορία 'ς ὅλα τὰ Τμήματα τοῦ Λονδίνου. Γιατί, ξέρεις, τρέχεις τὸν κίνδυνο νὰ σὲ πάρουν γιὰ συνένοχο.

— Ἐμένα; ἐφώναξε ὁ σωφφέρ. Αὐτὸ ἔλειπε τώρα.

— Ἐκεῖνο ποῦ σοῦ λέγω! ὑπέβαλεν ὁ ἀστυνόμος. Καὶ τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχεις νὰ κάμῃς, εἶνε νὰ μὴν πῆς λέξι σὲ κανένα γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ὅσο γιὰ μένα, ἐπειδὴ μοῦ φαίνεσαι τίμιος ἄνθρωπος, σὲ ἀφίνω ἐλεύθερο. Αἱ πληροφορίαι σου δὲν εἶνε τίποτε. Πρέπει νὰ ἐπικυρωθοῦν καὶ ἀπὸ κανένα ἄλλον. Ὅπως δήποτε, δὲν θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ πιάσωμε τὸν δραπέτη.

— Κάμετε ὅ,τι θέλετε, εἶπεν ὁ σωφρέρ, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ ἀστυνόμου· ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι.

— Καὶ κάνεις πολὺ καλὰ νὰ μὴν ἀνακατευθῆς! τοῦ ἐφώναξε ὁ ἀστυνόμος, εὐχαριστημένος ποῦ ἐπέτυχε τὸ ἀστρατήγημά του.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΚΙΑ } ἀδελφοῦλες — Ο ΜΠΑΜΠΑΣ
ΦΑΝΙΤΣΑ } — Η ΜΑΜΜΑ
ΦΙΦΙΚΑ, ξαδελφοῦλα τους — Η ΘΕΙΑ.

(Ἡ σκηνὴ παριστάνει δωμάτιον ἀρκετὰ καλὰ ἐπιπλωμένο· δεξιὰ πιάνο καὶ μπροστά του ἡ Κάκια διαβάζει, ἀριστερὰ ἡ Φανίτσα ὀρθὴ μπροστὰ σ' ἕνα ἀναλόγιο διαβάζει βιολί, στὴ μέση ἕνα μικρὸ τραπεζάκι καὶ δίπλα του κάθεται ἡ Φιφίκα καὶ κεντᾷ. Στὸ βάθος ἀριστερὰ καναπὲς κι' ἀπάνω του καθισμένη ἡ Θεία διαβάζει ἕνα χοντρὸ βιβλίο. Πόρτα μεγάλη στὸ βάθος κι' ἄλλη πόρτα μικρότερη δεξιά.

Μόλις ἀνοίξῃ ἡ αὐλαία ἡ τρεῖς μικροῦλες συνεννοοῦνται μὲ νεύματα καὶ χειροχροτοῦν.)

Η ΘΕΙΑ.— Φανίτσα, Κάκια, παίζετε
καὶ σύ, Φιφίκα, κέντα
Κι' ἀφήσετε τὰ χάχανα
καὶ τὴν ψιλοκουβέντα.

ΦΑΝΙΤΣΑ.—(*Σιγά.*) Τὴ Βαρκαρόλα, Κάκια.

ΚΑΚΙΑ.— Ἔμπρός!

ΦΑΝΙΤΣΑ.— Μαζὶ καὶ σύ, Φιφίκα

(*Ἡ Φιφίκα, γνέφει «ἔμπρός» κι' ἀρχίζουν ἡ Κάκια κ' ἡ Φανίτσα νὰ παίζουν κ' ἡ Φιφίκα νὰ τραγουδᾷ.*)

Η ΘΕΙΑ.—Πάλι τραγούδια ἀρχίσατε;..
—Ὄχ! τὸ μπελᾶ μου βρῆκα
Μ' αὐτὰ τὰ τρελλοκόριτσα!..—
Σώπα, Φανίτσα! Κάκια!...
Μὰ δὲν ἀκοῦτε; τί εἶν' αὐτά;
σταθῆτε, διαβολάκια...

(Σηκώνεται καὶ παίρνει τὴς νότες τῆς Κάκιας καὶ τὸ δοξάρι τῆς Φανίτσας· ἡ Φιφίκα ἐξακολουθεῖ τὸ τραγούδι.)

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Ἄσε μας, Θείτσα, ἄσε μας...

Η ΘΕΙΑ.— Τὸ μάθημά σας πρῶτα!
Στὸ περασμένο μάθημα
δὲν ἔπιασες μιὰ νότα
Σωστή, μοῦπε ἡ δασκάλα σου!..

ΚΑΚΙΑ.— Κ' ἐγὼ ποῦ τὸ ξέχω παίξει
Δέκα φορὲς ἀπ' τὸ πρωί!

Η ΘΕΙΑ.— Μήπως θὰ ξέρῃς λέξη
Καὶ σὺ ἀπ' τὴ θεωρία σου;
Ἐμπρός! δουλειὰ πιὰ τώρα!
Καὶ σύ; Φιφίκα, σώτασε.
μᾶς πῆρες τόσην ὥρα
Τ' αὐτιὰ μὲ τὸ τραγούδι σου...
κέντα καὶ σὺ λιγάκι...

ΦΙΦΙΚΑ.—Ἐγώ, καλέ, δὲν ἄφησα
στιγμὴ τὸ βελονάκι.
Ὅλο κεντάω κι' ἂν τραγουδῶ
κάνω καὶ τὴ δουλειά μου

Η ΘΕΙΑ.—Ἀ! σκανταλιάρα μου καὶ σύ...

ΚΑΚΙΑ.—(*Δυνατά*) Θεία, τὸ τετράδιά μου!..

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Κ' ἐμένα τὸ δοξάρι μου,
καλέ· πῶς θὰ διαβάσω;

Η ΘΕΙΑ.—Οὔφ! σεῖς μὲ ξεκουφάνατε!
τὸ νοῦ μου θὰ τὸν χάσω.

ΦΙΦΙΚΑ.-(*Δυνατά*) Κάκια, τὸ δαχτυλίδι μου
ποιὸς μοῦ τὸ πῆρε;...Θείτσα,
Φανίτσα, μήπως τό εἴδατε;...

Η ΘΕΙΑ.— Σωπᾶτε, βρὲ κορίτσα.

ΦΙΦΙΚΑ.(*Δυνατά*) Πώπω!..τὸδαχτυλίδι μου!

Η ΘΕΙΑ.— Θὰ πάγω στὴ Μαμμᾶ σας
Νὰ τῆς τὰ πῶ ὅλα κ' ὕστερα
θὰ φᾶτε τῆς χρονιᾶς σας.

ΦΙΦΙΚΑ.—Θείτσα, τὸ δαχτυλίδι μου!..

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Ἀχα!..μοῦσπασε τὸ λᾶ μου!..

Η ΘΕΙΑ.—Ἀ! μὰ δὲν ὑποφέρεσθε
σεῖς, διαβολόπουλά μου.

(*Φεύγει, ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ βάθους*)

ΦΙΦΙΚΑ.—(*μὲ γέλια καὶ χειρονομίες*)
Ὤ! ὤ! πηγαίνει στὴ Μαμμᾶ
ξυλάκι μοῦ μυρίζει!

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Καλὲ δὲν πάει, ἔτσι τὸ λέει
γιὰ νὰ μᾶς φοβερίζῃ...

ΚΑΚΙΑ.—Θὰ πάῃ στὴ σκάλα, θὰ σταθῇ
καὶ θὰ ξαναγυρίσῃ
Καὶ θὰ μᾶς πῇ «Τώρα νἀρθῇ
καὶ θὰ σᾶς σιγυρίσῃ!»

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Καὶ θὰ σγρωθῇ στὸ διάβασμα
στὸν καναπὲ καὶ πάλι
Χωρὶς ἀπ' τὸ βιβλίο της
τὸ βλέμμα της νὰ βγάλῃ...

ΦΙΦΙΚΑ.—Ἀλήθεια; καὶ καθάμασταν
μὲ τόσην ἡσυχία;..
(*Σηκώνεται, τρέχει γύρω-γύρω, πηδᾶει, ἀνεβαίνει στὴς καρέκλες...*)

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Καὶ τί ἤθελες νὰ κάναμε;

ΦΙΦΙΚΑ.— «Τί;» λέει· μιὰ συναυλία.
Τραγούδι, πιάνο καὶ βιολί...
πρώτης γραμμῆς κοντσέρτο!
(*Στὴν Κάκια*)
Ἔχεις τὸ βιβλὶ ἀπὸ τὸ Πὶκ-Νίκ;

ΚΑΚΙΑ.— Τόχω, τὸ θές;

ΦΙΦΙΚΑ.— Γιὰ φέρ' το
(*Τῆς τὸ φέρνει, ἀφοῦ τὸ ξεφυλλίσῃ καλὰ-καλά*)
Τὸ ξέρεις;

ΚΑΚΙΑ.— Οὔ!...

ΦΙΦΙΚΑ.— Φανίτσα, ἐσύ;

ΦΑΝΙΤΣΑ.— Τὸ ξέρω στὴν ἐντέλεια

ΦΙΦΙΚΑ.—Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀρχίζομε!
θὰ σκάσωμε ἀπ' τὰ γέλια,
Ἂν ἔρθῃ ἡ Θεία καὶ μᾶς βρῇ!..

ΦΑΝΙΤΣΑ.— Μὰ δὲ θὰ μᾶς ἀφίσῃ,
Θἀρχίσῃ πάλι τὴς φωνές...

ΚΑΚΙΑ.— Πρέπει νὰ βροῦμε λύσῃ
Στὸ δύσκολο αὐτὸ πρόβλημα

ΦΑΝΙΤΣΑ.— Τί λὲς ἐσύ, Φιφίκα;
Πῶς θὰ τὰ καταφέρωμε;

ΦΙΦΙΚΑ.—(*Ὕστερ' ἀπὸ κάμποση σκέψη.*)
Στιθῆτε καὶ τὴ βρῆκα!

ΚΑΚΙΑ καὶ ΦΑΝΙΤΣΑ.—(*γεμάτες χαρά*).
Γιά, γιὰ νὰ τὴν ἀκούσωμε;

ΦΙΦΙΚΑ.— Μόλις ξαναῤθῇ ἡ Θεία...
(*Ἔρχεται ξαφνικὰ ἡ Θεία, μοιάζει σὰν θυμωμένη.*)

Η ΘΕΙΑ.—Τώρα νἀρθῇ καὶ βλέπετε
θὰ φᾶτε τιμωρία...

ΚΑΚΙΑ.—Ἀ! τῶπες, θείτσα, ἀλήθεια;

Η ΘΕΙΑ.— Ἀμ τί!
ψέματα ἐγὼ δὲ λέω!..

ΦΑΝΙΤΣΑ.—Ἀλήθεια, μᾶς μαρτύρησες;
τώρα κ' ἐγὼ θὰ κλαίω...

ΦΙΦΙΚΑ.—Κ' ἐγώ!... (*Κάνει πῶς κλαίει*).

ΚΑΚΙΑ.— Κ' ἐγώ...

Η ΘΕΙΑ.— Καλλίτερα
νὰ πιάστε τὴ δουλειά σας
Κι' ὅταν σᾶς ἴδῃ φρόνιμα
νὰ παίζετε, ἡ Μαμμά σας
Θὰ ξεθυμώσῃ...ἐμπρός! ἐμπρός!
κάντε δουλειὰ κορίτσα
Κι' ἀφήσετε τὰ κλάματα...

ΦΙΦΙΚΑ.— (*Ὑποκριτικά*)
Ἀχ! γλύτωσέ μας, Θείτσα!..

Η ΘΕΙΑ.—Ἄρχισε σὺ τὸ κέντημα,
κάτσε καὶ σὺ στὸ πιάνο
Καὶ σύ, Φανή, πιάσ' τὸ βιολί,
κ' ἔννοια σας...'γὼ τὰ φτειάνω,
Ἂν ἡ Μαμμά σας ἔρθῃ...

ΚΑΚΙΑ.— Ἐμπρός!
ἐγὼ θὰ μελετήσω
Τἀρπέτσια καὶ τὴς σκάλες μου

ΦΙΦΙΚΑ.— Κ' ἐγὼ θὰ τὸ κεντήσω
Τοῦτ' τὸ ροδάκι ὁλόκληρο!

ΦΑΝΙΤΣΑ.— Κ' ἐγὼ θὰ ἐπαναλάβω
Τὸ αὐριανό μου μάθημα!

Η ΘΕΙΑ.— Μπράβο, παιδιά μου, μπράβο.

(*Ἡ Θεία ξαναπάθεται σὰν καναπὲ καὶ διαβάζει· ἡ μικρὲς κάθονται λίγην ὥρα φρόνιμα καὶ κάνει καθεμιὰ τὴ δουλειά της· σὲ λίγο:*

ΦΙΦΙΚΑ.—Κόκια, καλέ, ἄσ' τὸ διάβασμα...
...τραπέζια καὶ... σκάλες
Κι' ἔλα νὰ κουβεντιάσωμε!

ΚΑΚΙΑ.— Καλέ, Φιφίκα, κι' ἄλλες;
Φονὲς θέλεις ν' ἀκούσωμε;

ΦΙΦΙΚΑ.— Κουτὴ ποῦ εἶσαι, κοιμένη,
Ἡ Θεία ἀπὸ τὸ βιβλίο της;
τὰ μάτια της δὲ βγαίνει!

ΚΑΚΙΑ.—Ναί! μὰ θ' ἀκούσῃ ποῦπαψα
τὸ παίξιμο καὶ τότε...

ΦΙΦΙΚΑ.—Χτύπα μὲ τόνα χέρι σου
τῆς νότες πότε-πότε
Νὰ φαίνεται πῶς μελετᾷς
ὅπως καὶ τόσην ὥρα

Η ΘΕΙΑ.—(*Χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι*)
Διάβαζε, Κάκια, διάβαζε...

ΦΙΦΙΚΑ.— Διαβάζει, Θεία, μὰ τόρα
Πούχε σταθῆ, σταμάτησε
γιατ' εἶχε κάτι παύσεις...

Η ΘΕΙΑ.—Καλὰ θὰ κάνῃς μόνο ἐσύ,
Φιφίκα μου, νὰ...παύσῃς
Κ' ἐκεῖ ποῦ δὲ σὲ σπέρνουνε
ποτὲ νὰ μὴ φυτρώνῃς;
(*Ἀγανακτισμένη.*)
Ὡρίστε μας!..ποῦ μοῦμαθες
καὶ σὺ νὰ τὰ μπαλώνῃς
(*Ἡ Φιφίκα κρυφογελᾷ*)
Κάν' τὴ δουλειά σου κι' ἄφησε
τὰ χαχανίσματα! ἔλα!...
Τοῦ χρόνου δὲ θἄν' ἕτοιμη
ἡ δόλια αὐτὴ τἀντέλα.

(Ἕπεται συνέχεια) ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΕΛΜΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Ὁδηγὸν Συνδρομητοῦ», Κεφ. ΙΒ']

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Α	ΑΙ	ΓΑΙ	ΤΙ	Α
Ι	ΟΝ	ΚΟΝ	ΚΟΝ	ΟΝ	Ο
ΝΙ	ΔΡΙ	ΡΗ	ΤΥΡ	ΝΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τέσσαρα πελάγη τῆς Εὐρώπης (Μεσογείου).

β') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

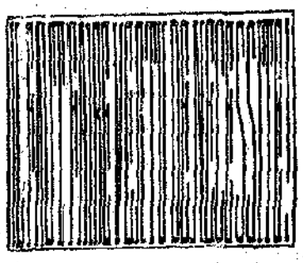

Νἀναγνωσθῇ ἡ γαλλικὴ αὐτὴ παροιμία καὶ νὰ μεταφρασθῇ δι' ἀντιστοίχου ἑλληνικῆς.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἑνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 15ου φύλλου

α') Ἡ κεφαλὴ τοῦ Μωρὶς Ζελλὰρ σχηματίζεται εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν τοῦ Τζέϊμς, ὑπὸ τὴν μασχάλην, καὶ φαίνεται, ἂν ἡ εἰκὼν ἀντιστραφῇ. — β') Σολωμός, Βηλαρᾶς, Παράσχος, Παλαμᾶς. — γ') Après moi, le deluge.

ΕΝ ΑΣΤΕΙΟ ΤΟΥ κ. ΖΩΓΡΑΦΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

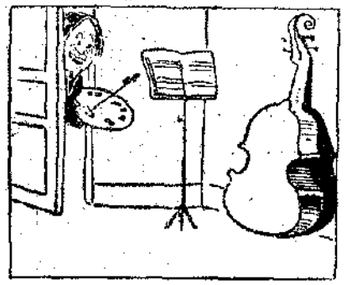

— Λείπει ὁ κύριος Κοντραμπασιάδης ;... Ἂς τοῦ κάνω ἓν ἄσεῖο νὰ γελάσωμε.
Καὶ ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον...

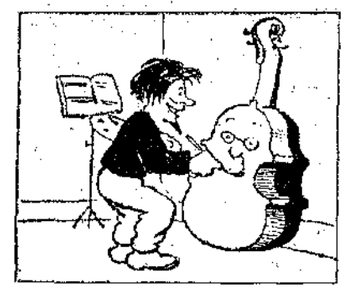

Εἰς τὸ πίσω μέρος τῆς μπασαβιόλας, ὁ κ. Ζωγραφικόπουλος ζωγραφίζει τὸν κ. Κοντραμπασιάδην ἀπαράλλακτο, ὁλοζώντανο.

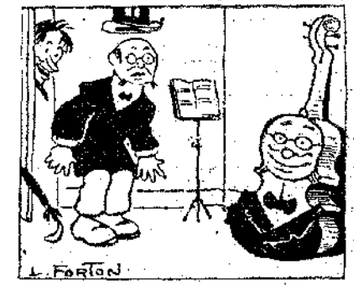

Καὶ ὁ μουσικός, ἐπιστρέφων, τρομάζει καὶ φωνάζει : «Ὦ, Θέ μου ! τί θαῦμα ! Καλ' ἐγὼ δὲν ἤμουν τώρα ἔξω ; Πῶς βρίσκουμαι καὶ μέσα ;»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
158ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΛΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

["Ιδε φυλλάδιον τον, σελ. 58.]

1.—Εἰς τὴν σελίδα 53, στήλην α', (Μικρὸς Ἐορτικὸς Δελλινό), λείπει ἡ λέξις *τραπέζι*.
2.—Εἰς τὴν σελίδα 53, στ. γ', λείπει ἡ λέξις *κρεββάτι*.
3.—Εἰς τὴν σελίδα 54, στ. α', λείπει ἡ λέξις *ἐκοιμῶντο*.
4.—Εἰς τὴν σελίδα 54, στ. β', λείπει ἡ λέξις *γρήγορα*.
5.—Εἰς τὴν σελίδα 55, στ. α', λείπει ἡ λέξις *ταμίας*.
6.—Εἰς τὴν σελίδα 55, στ. β', («Ἀθηναϊκὴ Ἐπισκόπη»), λείπει ἡ λέξις *μαθήματα*.
7.—Εἰς τὴν σελίδα 56, στ. α'. («Ἡ Κασστένα»), λείπει ἡ λέξις *σύζυγος*.
8.—Εἰς τὴν σελίδα 56, στ. γ', λείπει ἡ λέξις *διπλᾶ*.
9.—Εἰς τὴν σελίδα 57, στ. β', («Σὰν μύθος»), λείπει ἡ λέξις *συλλογίσθηκε*.
10.—Εἰς τὴν σελίδα 58, στ. α', («πῶς ἔζωντάνεψε τὸ γουρουνόπουλο»), λείπει ἡ λέξις *προσέχης*.
11.—Εἰς τὴν σελίδα 59, στ. α'. («Ἀλληλογραφία»), λείπει ἡ λέξις *διδάσκει*.
12.—Εἰς τὴν σελίδα 60, στ. α', («Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις»), λείπει ἡ λέξις *κάποιον*.

Κανεὶς δὲν ηὗρε ὅλας, καὶ τὰς δώδεκα λέξεις. Μόνη ἡ *Νικήτρια Κυανόλευκος* ηὗρε τὰς ἑνδεκα. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέτυχεν εἰς ἑνὸς θηνὸς, ὅπου ἀντὶ «συλλογίσθηκε», σημειώνει «ἐμουρμούρισε», συμπεραίνω ὅτι αὐτὸ τὸ «συλλογίσθηκε» ἦτο ἡ δυσκολωτέρα λέξις. Ἀπὸ τοὺς ἐννέα λοιπὸν κατόπιν διαγωνιζομένους, οἱ ὁποῖοι ηὗραν μόνον δέκα λέξεις, πρώτη ἔρχεται ἡ *Μεγάλη Ἑλλάς*, ποὺ σημειώνει καὶ τὸ *συλλογίσθηκε*. Θὰ ἔπαιρνεν αὐτοδικαίως τὸ Δεύτερον Βραβεῖον, ἂν δὲν ἐτίθετο Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, διότι εἰς προηγούμενον ἐπῆρε τὸ Πρῶτον. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους τῶν 10 λέξεων ξεχωρίζω ἐκείνους ποὺ ηὗραν δύο ἐπίσης σχεδὸν δυσκόλους (διότι καὶ αὐτὰς ὀλίγιστοι τὰς ἐπέτυχαν), τὴν Ξηνν «διπλᾶ», καὶ τὴν 12ην «κάποιον». Αὐτοὶ παίρνουν διὰ κληρου τὰ Δεύτερα καὶ Τρίτα Βραβεῖα, οἱ δὲ λοιποὶ περνοῦν εἰς τὸν Ἔπαινον.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Νικήτρια Κυανόλευκος* [15 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Φωνὴ τῆς Πατρίδος [14 Ε]—Ἀσημένιο Κύμα. [14 Ε] —(Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ : Μεγάλη Ἑλλὰς [14 Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἄδδα [14 Ε].—Μέλλουσα Ἡρωΐς [14 Ε].—Χαραλ. Χ. Νικολετόπουλος [14 Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [13 Ε] εἰς ἕκαστον:) Ἕνα Χιωτάκι, Χάρις, Ἐβελίνα, Δ. Α. Ἀργυρίου, Ἕλλην τοῦ 21, Δ. Σ. Χρηστίδης, Α.Σ. Χρηστίδης, Μαρία Γ.Φακίρη, Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου, Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος, Γυθειωτάκι, Πατρὶς τῶν Ἡρώων, Ἀτρόμητο Ναυτόπουλο, Ὁ Νικητής, Φρεάντλης, Σημαιοφόρος Ἕλλην, Κρητικὴ Δόξα, Σπ. Κακολίρης, Φασκαμμιᾶς, Κάκια, Ἀλ. Σταματόπουλος, J. N. Πλατσῆς, Ἥρως τῆς Ἐπαναστάσεως, Ι. Α. Πελεκάνος, Βασιλικὴ Σ. Φραντζῆ, Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, Γ. Κ. Γεωργιάδης, Ἀστὴς Ἥλιος, Ἀκάκιος Κύκλαμος, Πρωθυπουργὸς τῶν Ποντικῶν, Στενημαχιωτάκι, Γ. Ι. Ἀδαμης, Ἡρωϊκὴ Σάμος, Τρικυμία, Ἀπόλλων, Φιλ. Ν. Σελᾶς, Β. Α. Ἀγεωγόπουλος, Σ. Ι. Μακρυμίχαλος, Α. Ν. Παναγωτόπουλος, Ἐθνικὸν Ὄνειρον, Ἐρείκη, Ἀνθοσπαρμένη Χίος, Δὸν Κολοκύθας, Ἔρως τῆς Πατρίδος, Ι. Κ. Παπαγγέλου, Πόθος τῆς Πατρίδος, Σκλαβωμένος Ἕλλην, Ὑπόδουλος Ἕλλην, Ὑπὲρ Πατρίδος, Αἴσθημα τῆς Πατρίδος.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [12Ε] εἰς ἕκαστον:) Κῦμα τοῦ Ἰονίου, Ἀστὴρ τῆς Νίκης, Βουνὸ τῆς *Μανολιάσας*, Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, Ἕνωσις τῆς Κρήτης, Χαρ. Ἀ. Διαπούλης, Πληγωμένος Ἠπειρώτης, Ἔνετικὸς Λέων, Μαρία Σταυριανοπούλου, Μεσσηνικὴ Ἀκτή, Ξενιτευμένη Κορφιατοπούλα, Κῦμα τοῦ Θερμαϊκοῦ, Κατίνα Κ. Παρθενίου, Ἕλλην Νικητής, Ναυτάκι τῶν Σπετσῶν, Βόρειον Σέλας, Ἀνδρ. Ν. Ζουροντός, Τρελλὴ Κορφιατοπούλα, Λουκία Δ. Κακολίρη, Ἥρως Βελισσαρίου, Ἄπτερος Νίκη, Μία Τρελλούλα, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, Σύμβολον τῆς Ἐλευθερίας, Β. Ι. Μαγκανάρης, Φιλτάτη Ἑλλάς, Ἰδιότροπος Ξανθούλα, Κοσμοκράτωρ, Δοξασμένος Ρῆνος, Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου, Ἰ. Α. Βραχιώτης, Ἀετιδεύς, Ἕλλην, Νικητὴς τοῦ Μάρνη, Ἁγία Σοφία, Πνεῦμα τῆς Ἀντιλογίας, Ἑλληνικὴ Αἴγλη, Ἅλς, Χρυσαυγή, Κόρη τοῦ Πολεμιστοῦ, Αὔρα τῆς Σαπφοῦς, Ρεζεντᾶ, Κυκλαμιά, Ρωβύρος, Λαρισσαῖκον Ἀγκαθάκι, Σκλαβωμένος Μικρασιάτης, Γ. Κ. Βέγκος, Ἡλιοβασίλεμμα, Γ. Ν. Πεζόπουλος, Γ. Β. Δούκας, Ἀμαρυνθία Ἄρτεμις, Ναύτης τοῦ Βουνοῦ, Δ. Π. Μακρῆς, Παπάκι, Ἀνδρ. Σπ. Λιβαδᾶς, Σ. Γ. Λέγγερης, Πλάτανος, Φωτεινὴ Γραφειάδου, Εὐ. Γ. Θεοδοσίου, Χρυσῆ Ἀκτίς, Ἁλιεὺς Μαργαριτῶν, Αἱματωμένο Ξίφος, Ἀντιγόνη Δ. Ζάμπα, Ἄσμα τῆς Ἀηδόνος, Ἡρωΐς τοῦ Μπιζανίου, Ἔνδοξος Γαλλία, Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας, Τραγούδι τῆς Λευτεριᾶς, Π. Σ. Κουβαρᾶς, Ὡραία Γαλάτεια, Ἶρις, Μαραθωνομάχος, Χαρ. Γ. Διαπάκης, Φιλελεύθερη Κερκυραία, Γ. Σ. Βαμβακερίδης, Ἀγριοβιολέττα, Κυματοβόλος Ποσειδῶν, Ὀνειρώδης Ἑλλάς, Κοραλία Καστρίτου, Ἑλληνοπούλα, Κῦμα τοῦ Μαλέα, Χαμόγελο τῆς Νίκης, Μικρὸς Σουλιώτης, Ι. Ε. Κασελάκης, Τιάρκος, Εὔα.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [10Ε] εἰς ἕκαστον:) Πηνελόπη Σ. *Μωραΐτου*, Σκλῆρ, Δικέφαλος Ἀετός, Σ. Θ. Δόβας, Ἐρυθραία Σιβύλλη, Σείριος, Φιλόλαος, Γεωργία Α. *Βραχιώτου*, Π. Γ. Καλλιγᾶς, Γ. Δ. Τσουκαλᾶς, Ἕλλην Στρατιώτης, Γ. Γ. Γιακουέλ, Ἐλπὶς τῆς Ἑλλάδος, Φιλελεύθερος Ἕλλην, Ἑλλὰς τῶν Ἡρώων, Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, Μυρσίνη, Τρελλὴ Ναυτοπούλα, Ζακυνθινὴ Ναυτοπούλα, Σπ. Ἐμ. Κάτσικας, Ἡρωϊκὴ Κρήτη, Γεώργιος Α', Δημητριοπούλα, Μυστηριώδης Ἀμαζών, Δαφνοστεφὴς Στρατηλάτης, Ζακυνθινὸ Ἀκρογιάλι, Ἔνδοξον Σοῦλι, Βασιλικὴ Δ. Κούραλη, Δ. Κ. Γαρδίκη, Ματίνα Παυλάκη, Ἀνδρειωμένος Κουραμπιές, Γ. Ν. Καραβίδας, Ἀντ. Ἱερώνυμος, Τριανταφυλλάκι, Ἀκτή, Θρυλικὴ Παμβῶτις, Δῶρος Κουβαρᾶς, Ἔνδοξος Κυανόλευκος, Πολύμητις Ὀδυσσεύς, Σοφία Κιούρη, Ἐκπορθητὴς τοῦ Βυζαντίου, Γερ. Σ. Αἰγεργιός, Ι. Β. Χηνόπουλος, Ἑλληνικὴ Σημαία, Ν. Δ. Ζαμάνος, Ὑπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας, Κ. Φρ. Κρίσπης, Ἀν. Χρ. Λεμπέσης, Μαρία Κιλοῦδη, Χρυσῆ Ἀ. Σισίνη, Νεαρὸς Φιλόσοφος, Ἀρ. Κ. Βούλγαρης, Ἐν τούτῳ Νίκα, Ἀνθισμένη Παπαγαλιά, Ρεγγίνα Δρανίδου, Ἄννα Δρανίδου, Ἐκπορθητὴς τῆς Ἐπταλόφου, Μαγεμένο Βασιλόπουλο, Δ. Κ. Κωνσταντάτος, Ἀγγελικὴ Γαλλιεπούλου, Ν. Φ. Κλαδάκης, Φερενίκη Γ. Καλοῦδη, Ἀλβανοφάγος Ἠπειρώτης, Λεοντόκαρδος Λεωνίδας, Φιλελεύθερα Ἑλληνίς, Ρειβοῖδης Σελήνη, Κλεφτόπουλο τοῦ 21, Ἑλλὰς τοῦ Κωνσταντίνου, Κούλα Α. Κονταρίνη, Σπ. Ἰ. Γεωργιάδης, Ἰωάν. Ε. Ράτνιγκ, Τρισεύγενη, Θηλυκὸς Διάβολος, Μυστηριώδης, Μαρία Ι. Γεραρῆ, Ἀμάραντος Δόξα, Μαϊμουδίτσα, Ἀθηναϊκὸς Ἀστήρ, Τελευταῖος Παλαιολόγος.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [5Ε] εἰς ἕκαστον:) *Μαντίνα Π. Παπαγιαννοπούλου*, Ἐ. Π. Ματσούκας, Θ. Α. Δοξιάδης, Βοσκοπούλα τῶν Ἀνθέων, Εἰρήνη Ἀρβανιτάκη, Λατρευτὴ Κυανόλευκος, Τρελλὴ Ξανθούλα, Φιλαίνη Μαρτινέλλη, Ἐρ. Θ. Κοάτσος, Νικηφόρος Εὔζωνος, Τρελλὸς Κεφαλλονίτης, Δ. Γ. Τζαλμακλῆς, Λάτρης τοῦ Βασιλέως, Ἡρωΐς τῶν Ἀκροκεραυνίων, Ἐμ. Χατζηλίας, Ἀφρικανικὸς Λέων, Ποιήτρια Σαπφώ, Αἰμοσταγὲς Σαραντάπορον, Μαχμουρλοῦ, Κεκρυμμένος Θησαυρός, Ἤβη Παπαστυρίου, Ἀτρόμητος Πολεμιστής, Κ. Α. Ἀντωνιάδης, Δημ. Λουκᾶς, Δόξα τῶν Ψαρῶν, Ἰ. Π. Παυλάκης, Π. Σ. Καραμάλης, Ἀθ. Σπανίδης, Χρ. Ἠλιόπουλος, Μ. Γ. Μελέαγρος, Β. Εὐθυμίου, Κων. Πιαλόγλου, Κυπριακὸς Ἀστήρ, Λέων Δ. Πίντος, Γεωργία Κ. Σφαέλλου, Ν. Ζ. Ζωγραφίδης, Μικρὸς Πρόσκοπος, Κούλα Π. Κρασσακοπούλου, Γενναιόψυχος Στρατηλάτης, Ἰ. Δ. Ἀλεξίου, Σκλαβωμένη Πόλη, Ν. Δ. Ἀλεξίου, Ἀγ. Ἀ. Βραχιώτης, Καλλιτέχνης Φειδίας, Μιρέλα, Θέτις Η. Χατζηλία, Ἀνεμοστρόβιλος, Ἑλληνικὴ Καρδιά. Μανιακοπούλα, Πράξιλλα, Φοῖνιξ, Δοῦξ τῆς Σπάρτης, Τρελλὴ Νεότης, Παναχαΐς, Ἰωάν. Μιχαλάκος, Μέντωρ Ζουλιέττης, Μ. Γ. Σταμάτης, Ἰουλία Φιλιώκη, Κόρη τῶν Κυμάτων, Θ. Ι. Πυλάλης, Δαφνοστεφὴς Βασιλεύς, Βύρων Κ. Ἀστεριάδης, Γ. Ι. Παπακώστας, Βουλγαροφάγος Ἕλλην, Νεαρὸς Ντέτεκτιβ, Χρυσαλλίς, Ναυτάκι τῆς Λήμνου, Β. Δ. Ἀλεξίου, Ν. Δ. Δρακάκης, Νέων, Γεωργία Η. Καχρίμάνη, Ἀρειμάνιος Ἠπειρώτης, Ἠπειρωτικὴ Μοῦσα, Ἀντ. Ι. Πολυταρίδης, Ἠπειρωτικὴ Ψυχή, Ζινέττα, Λήθη, Κόρη τοῦ Γιαλοῦ, Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους, Κατσικάκι τῶν Ψαρῶν, Ἐλπιδοφόρος Κυανόλευκος, Νεράϊδα τοῦ Βοσπόρου, Ἀντιγόνη Μ. Τσάκου, Λαλάκης Γ. Ἀθηναῖος, Πέτρος Ν, Παναγιώτου, Ἀνδριάνα Λελατόρα, Ὡραιοπαθής, Πετακτὴ Νεραϊδοῦλα, Βορειωπειρώτης, Ἀτρόμητος Ἠπειρώτης, Γενναῖος Ἠπειρωτάκι, Φιλομήτωρ, Αὔρα τοῦ Εὐξείνου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Μίμης :—Γιατί, Τάκη, τρῶμε ;
Ὁ Τάκης :—Γιατί πεινᾶμε.
Ὁ Μίμης :—Ἔ, κ' ἄμα τρῶμε, δὲν ξαναπεινᾶμε.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χαμόγελο τῆς Νίκης

*
* *

Σκέψις ἑνὸς μικροῦ λούστρου.
— Τί καλὰ νὰ εἶχαν οἱ ἄνθρωποι τέσσερα πόδια ! Θἄπαιρνα ἕξκοπι λεπτὰ γιὰ κάθε γαλλισμα...

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου

*
* *

Μεταξὺ ψευδολόγων
— Ἐγνώρισα ἄνθρωπο, ποὺ ἔμμεινε τόσο τελεῖος τὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν, ὥστε τὸν κῆπο κατέβηκαν ὅλα καὶ τὸν ἐτριγύριζαν.
— Καὶ τί εἶν' αὐτό ; Ἐγὼ εἶχα ἕνα φίλο, ποὺ ὅταν ἐμμεῖνε τὴν φωνὴ τοῦ πετεινοῦ, ἔκανε τὸν ἥλιο νὰ κατεβῆ.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἱππέως τοῦ Θανάτου

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἔγκαιρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς *Διαπλάσεως* τοῦ 1915, κόκκινα μὲ χρυσᾶ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχμὰς 1,75.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22 Μαρτίου 1916

Ο ΝΕΟΣ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, *Ἥρω Βελισσαρίου*, θὰ προκηρυχθῇ μετὰ ἕνα μῆνα. Ἤδη ἀπὸ τώρα νὰ ἑτοιμάζετε ὡραίας Ἀσκήσεις. Οἱ φίλοι μου, ὑποθέτω, δὲν γνωρίζουν φάρμακον ἐναντίον τῆς «Διαπλαστίτιδος», διότι ὅλοι... πάσχουν καὶ θέλουν νὰ πάσχουν ἀπὸ αὐτήν.

Τὸ *Ἕνα Χιωτάκι* μοῦ γράφει : «Σύμφωνα μὲ τὴν λογικὴ τοῦ *Τουρκομερίτη*, πρέπει νὰ ζητήσῃς καὶ σὺ συγγνώμην ἀπὸ τὸν *Παντοκράτορα*, διότι πρό... 27 ἐτῶν τοῦ ἀναδημοσίευσες αὐτολεξεὶ τὸν «Ἔμπαιγμὸν τοῦ Διαβόλου», ἤκουε εἰς τὸν τόμον σου τοῦ 1889.»—"Ἐ, ποιός ξέρει καὶ πόσοι ἄλλοι τὸν ἀντέγραψαν ἀπὸ κεῖ καὶ ποῦ τὸν εἶδε ὁ *Παντοκράτωρ* καὶ τὸν ἐπῆρε ! Αὐτὰ εἶνε μύθοι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον γνωστοί, καὶ... κυκλοφοροῦν.

Τὸ ἀγαπητό μου *Στενημαχιωτάκι* μοῦ στέλλει σήμερα αὐτὴν τὴν ἀμετρον (ὄχι ὑμμετρον ἐννοῶ) ἀκροστιχίδα :

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Δηλαδή :
Ἰσχυρά,
Ἀσφαλής,
Παιδική.
Δική,
Ἀπολαυστική,
Σεμνή,
Ἁπαρά,
Σεβαστή.
Τακτική,
Ὠφέλιμος,
Νεανική,
Πταίγνωστος,
Ἀγαπητή,
Ἰκανή,
Δικαία,
Ὡραία.
Νεωτεριστική.

Ὁ Κεκρυμμένος Θησαυρὸς μοῦ γράφει : «Νὰ μοῦ στέλλῃς τώρα τρία φύλλα, καὶ μὲ τὸ δικό μου τέσσαρα. Νομίζω ὅτι κάτι κάμνω κ' ἐγὼ γιὰ σένα. Ἐσὺ τί λές ; (Ἀκοῦς ἐκεῖ !) Πρόκειται τώρα νὰ γράψω καὶ μιὰ φίλη μου ἐπιστολὴ συνδρομητρια. Γιατί ξέρω πόσο κοστίζει τώρα τὸ χαρτί. Ἐκεῖς εἶμαστε σὰν παιδιά σου καὶ πρέπει νὰ φροντίζωμε γιὰ τὴ μητέρα μας...» Πόσο μὲ συγκινοῦν αὐτὰ τὰ λόγια !...

Ὡραία ἐπιστολὴ μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς *Κοσμοκράτωρ*, *Μία τρελλούλα*, *Ρωβύρος*, *Τρελλὴ Ξανθούλα*, *Ἀνθρειωμένος Κουραμπιές*, *Παριωτικὸς Ψαλμὸς* καὶ *Χάων*. Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὰ καλά τους λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς :

«Ἡ θεοσέβεια».—«Ἡ πεταλούδα».—«Ροδοπέταλα».—«Εἰς τὸν Κωνσταντίνον».—«Προσθετικὴ φαντασία».—«Πεῖνα τέχνας ἐπινοεῖ».—«Ὁ φιλάργυρος».—«Ἡ σημαδούρα τοῦ Παπᾶ».—«Χαρά».—«Ἡ ἐκδρομή».—«Τὸ ρολόγι».—"Ηλθε ὁ καιρός».—Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἐβδομαδιαίους Διαγωνισμούς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 5. Τὰ ἀγκριθέντα ἢ ἀναγνωσθέντα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1916. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα : *Κόκκινος Βράχος*, ἀ. (ΙΚ). *Γενναῖος Καρδαμύλιος*, ἀ. (ΜΜ). *Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, ἀ. (ΑΑ). *Πόθος τῆς Κύπρου*, ἀ. (Γ Γ). *Χανουμάκι*, κ. (!;) *Βασίλισσα τῶν Ἀνθέων*, κ. (Ι Ν).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων : *Σκῆπτρον τοῦ Δός*, ἀ. *Ἐκδικητὴς τῆς Ρόδου*, ἀ. *Σκλαβωμένη Ρόδος*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν : ἡ *Μία Τρελλούλα* (0) μὲ *Πρεγκίπισσαν τῶν Δολλαρίων*, *Λυδίαν*, *Λίθον*, *Βαλκανικὴν Συμμαχίαν*, *Τρικυμίαν*,—ἡ *Τόσκα* (0) μὲ *Δοξασμένον Ρῆνον*, *Τρελλὴν Νεράϊδαν*, *Κόρην τῶν Κυμάτων*, *Ὡραίαν Γαλάτειαν*, *Φούλαν*, *Ἄδδαν*, *Ροδοδάφνην*. — ἡ *Τρελλὴ Ξανθούλα* (0) μὲ *Βαλκανικὴν Συμμαχίαν*, *Λυδίαν Λίθον*, *Πρεγκίπισσαν τῶν Δολλαρίων*, *Τρικυμίαν*.—ὁ *Στρατηγὸς Βοναπάρτης* (0) μὲ *Ἀθάνατον Βοναπάρτην*, *Ἕλληνα Καβούρ*, *Τέλλον Ἄγραν*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον Στενημαχιωτάκι*, *Μακεδόνα*, *Χάωνα*.— ἡ *Ἡρωϊκὴ Ὕδρα* (0) μὲ *Ἔνδοξον Κυανόλευκον*, *Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου*, *13ην Μαΐου 1915*.— ἡ *Τρελλὴ Μελαχρινούλα* (0) μὲ *Τρελλὴν Ναυτοπούλαν*, *Τρελλὴν Ξανθούλαν*, *Ἀρελῆ Ξανθούλαν*.—ἡ *Ἡρωΐς τῶν Ἀκροκεραυνίων* (0) μὲ *Βαλκανικὴν Συμμαχίαν*, *Λυδίαν Λίθον*, *Πρεγκίπισσαν τῶν Δολλαρίων*, *Τρικυμίαν*.—ὁ *Τρελλὸς Κεφαλλονίτης* (0) μὲ *Κυκλαμιάν*, *Τέλλον Ἄγραν*, *Φούλαν*, *Βασίλειον τῶν Βουλγαροκτόνων*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τας : *Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου* (πρόκειται περὶ πληροφορίας, ὄχι περὶ ἰδέας, περὶ γνώμης· εἰμπορεῖ λοιπὸν νὰ μὴ συμφωνήσῃ κανείς, ἂν ἔχῃ πληροφορίαν ἀκριβεστέραν) *Κλεφτόπουλο τοῦ 21* (ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς, δὲν εἶνε συνδρομητής· τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου σας πολὺ καλόν·) *Μεράλην Ἑλλάδα* (ἐνοεῖται· πρέπει νὰ σημειώνονται καὶ οἱ διάφοροι Διαγωνισμοί, καὶ κατόπιν τὸ ἄθροισμα·) *Εὔαν* (θὰ πῶ στὴν Ἰδιότροπη Ξανθούλαν· ὅτι τώρα εἶσαι στὴν Κέρκυρα·) *Παλληκάρι τῆς Φακῆς* (καὶ μένα μοῦ φαίνεται ἀστεῖο·) *Πατρῳὸν Βιομήχανον* (μποροῦσε νὰ μὴ μαντεύσῃ ὁ μπαμπᾶς ; ἀλλὰ πολὺ πένθιμο τὸ χαρτὶ ποὺ μοῦ γράφεις· πὲς τοῦ μπαμπᾶ νὰ σοῦ ἀγοράσῃ λίγες κόλλες μὲ λεπτότερη γραμμή, καταλληλότερες γιὰ παιδιά·) *Νύμφην τοῦ Αἰγαίου* (ἐλήφθησαν· θὰ πῶ εἰς τὸν *Κοσμοκράτορα*, ὅτι τὸν συλλυπεῖσαι θερμῶς διὰ τὸν θάνατον τῆς λατρευτῆς του μητέρας·) *Γεναῖον Καρδαμύλιον* (ἔστειλα·) *Βόρειον Σέλας* (ἔστειλα κ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ἡρωΐδα Ἑλληνοπούλαν* (νὰ μοῦ γράψῃς λοιπὸν πῶς θὰ πάῃ ἡ «Κλέφτρα»· δὲν εἶνε πολὺ εὔκολο νὰ παιχθῇ καλά·) *Ἰωάν. Ἀντ. Πολ.* (ἔστειλα κ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας·) *Ε. Ρηγοπ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) *Τιάρκον* (ἐννοεῖται ὅτι πρέπει κανεὶς ὅλῳ νὰνεβαίνῃ· χωρὶς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, δὲν διατηρεῖ τὴν θέσιν του· τοῦ τὴν παίρνουν... οἱ ἀναβαίνοντες·) *Ἀκτῖνα Ἡλίου* (α' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· βλέπεις ὅμως ὅτι ἡ Σελὶς δὲν κατηργήθη·) *Ἴρειδα* (στὸ Σχολεῖο ; ὄχι· ἡ καθαρεύουσα, νομίζω, πρέπει νὰ εἶνε ὑποχρεωτική· μόνον ἴσως στὰς τελευταίας τάξεις μπορεῖ νὰ γίνεται αὐτὸ ποὺ λέγεις·) *Σκῆπτρον τοῦ Δός* (χαίρω πολὺ καὶ περιμένω·) *Αὔραν τοῦ Ἀμβρακικοῦ* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Εὐχὴν τῆς Μάνας* (πολὺ λατεῖο !) *Μεράλην Ἑλλάδα* (ἔστειλα·) *Ζλάπ* (ἐλήφθησαν·) *Παπάκι* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Φιλελεύθεροον Ἕλληνα* (ἔστειλα κ' εὐχαριστῶ·) *Πόθον τῆς Πατρίδος* (ἐλήφθησαν·) *Πειραϊκὸν Δίβδολον* (τώρα εἶνε ἀργά· αὐτὰ τὰ ὡραῖα συλλυπητήρια ἠμποροῦσες νὰ τὰ στείλῃς δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς πρὸς τὸν *Κοσμοκράτορα*·) *Ἀρματωλὸν τοῦ 21* (κανένα παράπονο δὲν ἔχω, ἀπεναντίας· ὡραῖον ἐπάγγελμα ἐδιάλεξες·) *Ζαμζιμζοῦμ* (γράφε μου λοιπὸν τώρα ποὺ ἔγινε ἡ μητέρα σου καλά·) *Ρεμβώδη Σελήνην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· ὡραία ἡ ἐπιστολή σου·) *Γενναιόψυχον Στρατηλάτην* (ἔστειλα·) *Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Σκλαβωμένον Μικρασιάτην* (ἔστειλα·) *Τρελλὸν Κεφαλλονίτην* (ἔστειλα·) *Ἐρυθρὰν Πρωτοπλάσ(ι)δα* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ·) *Νοσταλγίαν* (ἔστειλα κ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις·) *Ἡρωϊκὴν Ὕδραν*, *Μικρὸν Σουλιώτην*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 21ην *Μαρτίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Μαΐου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς *προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.*

197. Δεξίγριφος

Ρῆμα εἰς τρίτον πρόσωπον,
Μ' ἀντωνυμίαν ἑνώνω
Καὶ τῆς Ἑλλάδος ποταμὸν
Ἀμέσως φανερώνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λυτωνύμου Ἠπείρου

198. Συλλαβόγριφος

Ποταμάκι ἑλληνικό,
Φίλε λῦτα, θἀποκτήσῃς,
Ἂν σὲ δεδικαιωτικό,
Ἄλλον εὐρωπαϊκὸ
Μέγαν ποταμὸ κολλήσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου

199. Τονόγριφος

Ἑνὸς ρήματος ὁ μέλλων
Ἐὰν ὀξυτονιαθῇ,
Μία Νύμφη τῶν ἀρχαίων
Θὰ μᾶς παρουσιασθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀνδρέου Σπυρ. Λιμπαδᾶ

200. Αἴνιγμα

Μ' ἕνα λάμβδα, εἶνε πτηνόν'
Μὲ δυὸ λάμβδα, εἶν' ἐθνικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φειδίου

201. Μωσαϊκὸν

Ἡ Σῦρος, ἡ Ρόδος,
Ἡ Κρήτη κ' ἡ Θήρα,
Καθὲν ἀπὸ ἕνα
Στοιχεῖον δανείζει
Κι' ἐν ἄλλο ὁ λύτης
Νησὶ σχηματίζει.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Κρουζιά

202. Πυραμὶς

+	Οἱ σταυροὶ ἄνθος εὐώδες
* + *	= Ἄνθος.
* * + * *	= Αἴσθημα.
* * * + * * *	= Αὐτοκράτειρα.
* * * * + * * * *	= Κάτοικος ἑλλ. νήσου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ρεμβώδους Σελήνης

203. Ἐπιγραφή

Α Ε Ο Χ Δ
Π Τ Σ Ρ Ι
Ο Ο Ε Δ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τιπεραίου

204—208. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης, τῶν κάτωθι λέξεων εἰς ἕνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις :

ἄλσος, χῶρος, θύρα, ναός, βράχος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λατρευτῆς Κυανολεύκου

209. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰ ἀρχικά των νὰ ἀποτελοῦν ἀρχαῖον τραγικὸν ποιητήν.

Ἄναμμα, ποιλάς, ὀκότος, πολύς, δοῦλος, ὀρθόν, νύξ, λαμβάνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Κυανολεύκου

210. Γρῖφος

M
M M
φρ' ὄνοι τ τ τ τ ; νὰ ἴχῃ; **TT**
τ τ τ τ
M M τ τ τ τ
τ τ τ τ
M

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἁλιέως τῶν Μαργαριτῶν.

Τέλος τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ.
Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχίζει ὁ νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσ. τῶν φύλλ. 51 καὶ 52

627. Ἀγχίσης (ἄγχι, σῦς.)—628. Σφάλμα-ἅλμα.—629. Φεῖδι - ξέδι.—630. Ἕλενος, Ἐ-

631.
Θ Α Λ Ε Ι Α
Ε Π
Σ Ε
Σ Γ Μ Ε Ω Ν
Α Α Ω Ν
Λ Λ Ι Ι
ΑΝ ΝΙ Ω Λ Σ Ν
Ρ Α Ω Λ
Η Μ
Σ Λ

λένη.—632 - 636. Διὰ τοῦ Ν : *φανός, τόνος, νῆμα, Λέντα, μανία.*—637. Τὴν κάτοικον τῆς Σάμης (Σαμαία).—638 ΑΣΠΑΣΙΑ (Ἀρετραν, ἀΣτήρ, κἀΙρος, ΜαρΑθών, Ὀδυσσεύς, ἀΠριλΙος, Ἰαπωνία.)

639. Ἀκρίσιος (ἄκρις, Ἴος.)—640. Μίδας(μῦ, δᾶς.)—641. Οἶνος - οἰωνός.—642. Ὄδις - βίος.

643.
Φ Λ Α
Θ Α Ι
Ι Κ Λ
Β Ο Ι Ω Τ Ι Λ
Τ Ν Τ
Ι Ι Ι
Λ Λ Σ

644. *Νόμοις πείθου* (Ἡ ἀνάγνωσις βουστροφηδόν.)—645-649 Διὰ τοῦ Μ: *Μῆλος, δέμας, λίμα, μέρος, ὅμοιος.*—650. γ - τ - δ - κ - στ - μτν (Ἐν τῷ Ἀδῆ οὐκ ἔστι μετάνοια) ΟΡΚΩ ΜΗ ΧΡΩ (ΝιΟδη, ΤυΡός, ΔεΙΚτης, ΚίμΩλος, ΣπάΜνος, ΤριΗρης, ΜυΧός, ΤάΡας, ΝεφΩδης. — 651. Σὺν ὑδοῖς οὐδενὸς ἀπορήσωμεν.—652. *Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐνέχει* (πολλὰ λειπ - Ἥρα - οὐ - Ἠώς - ἐν ε χῖ.)

[Αἱ λύσεις τοῦ 1ου καὶ 2ου φύλλου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ 19ον φύλλον. Ὅσοι δὲν τὰς ἔστειλαν ἀκόμη, εἰμποροῦν νὰ τὰς στείλουν μέχρι τῆς 9ης Ἀπριλίου τὸ βραδύτερον, λαμβάνον τες οὕτω μέρος εἰς τὸν σήμερον λήγοντα 154ον Διαγωνισμὸν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.]

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ νὰ περνᾶτε ὡραῖα τὰς ὥρας σας

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἑξῆς : ***5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23***) πρὸς δρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 (οἱ ἑξῆς : ***1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24***) πρὸς δρ. 2,50 ἕκαστος.
(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος,3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται : Ἄδετος δρ. 3—Χρυσόδ. δρ. 6.
Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50;
Διὰ τὸ ἐξωτερ. » 4,— » 7,—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν : Ἄδετος δρ. ***7***—Χρυσόδετος δρ. ***10.***

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :

Ἄδετος δρ. ***8***—Χρυσόδετος δρ. ***10.***

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ τὰ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λογαριάζεται 10, διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας λογαριάζεται μόνον μὲ π α χ έ α στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ ε φ α λ α ί α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χ ω ρ ι σ τ ὸ ς τύπος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

—————[Ι5'—110]—————

Τοὺς φίλους ***ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΕΣΑ***, συλλυπούμαι ἐγκαρδίως διὰ τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν.
Νικόλαος Ι. Κίτσος

—————[Ι5'—111]—————

Ἀνταλλάσσω κάρτ - ποστάλ, Μικρὰ Μυστικὰ καὶ ἐπιστολὰς παντοίας. Διεύθυνσις : ***Κλεφτόπουλο τοῦ 21***, Poste-Restante, *Κέρκυραν.*

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 16—22 Μαρτίου.

ΑΘΗΝΩΝ : Ἄννα Ι. Χρυσοστάθη, Α. Ν. Πετσάλης (δίς),Βασιλικὴ Σ.Φραντζῆ, Κόμινος Βρόχος, Ἀσπασία Α. Πυλαρινοῦ, Ἱπκεὺς τοῦ Θανάτου, Φ. Ν. Σελλᾶς, Ι. Ν. Σελλᾶς, Δ. Π. Μακρῆς, Μ. Α. Λαμπρινός, Ναταλία Μοροζίνη, Α. Κ. Βούλγαρης, Γ. Μανολάτος, Κ. Κρεντηράς, Α' Α. Σαρηγιάνης, Γ. Γαλάνης, Ποιήτρια Σαπφώ, Γ. Χ. Λιακόπουλος, Κ. Χρ. Τσουκαλᾶς, Ἄλξ, Ἰωάννα Θ. Μπάρκα, Γαβριὴς, Π. Π. Καρανίκας, Δ. Ι. Μαγκριώτης, Χ. Ν. Φραγκίστας, Σ. Α Καρούσος, Γ. Ν. Καραβίδας.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ : Χρυσῆ Α. Σιοίνη.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ : Ν. Ι. Μπαρούχης, Γ. Ν. Παπανικολάου, Α. Δ. Παπαδημητρίου, Ν. Ι. Κωλέττης, Κ. Ἀραπόπουλος.

ΑΡΓΟΥΣ : Α. Δ. Δημόπουλος.

ΒΟΛΟΥ : Α. Ε. Καφουράχης, Δ. Μικρός.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ : Κ. Π. Παπαλάϊος, Ἠλ. Εὐθ. Μιχόπουλος, Ἠλ. Θ. Γιαννίτσης, Γ. Α. Κοψιαρούλης, Ἐφστ. Β. Λάτος, Α. Ε. Κολόμβος, Ν. Γ. Παπανικολάου, Ν. Κ. Δαγκλῆς, Κ. Ι. Μαστοσκώστας.

ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ : Θ. Δ. Μπάρδης.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ : Αἰ. Γ. Μπαγδατόπουλος, Σπ. Γ. Μπαγδατόπουλος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Γενναῖος Στενημαχίστης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ : Ζλάτ, Φωφανίκη Τσουκανέλα.

ΚΑΛΑΜΩΝ : Σπ. Ι. Γεωργιάδης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Κ. Γ. Μπίνας, Κ. Μαρτίνης, Π. Γρέη, Δ. Γ. Δεσύλλας, Λιζέττα Γ. Δεσύλλα, Φλωρεντία Γ. Κυκριώτου, Ἐλπὶς Φ. Πουλημένου.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ : Α. Β. Μαργέλης.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ : Ν. Π. Κατσούλης, Ι. Λ. Δημόπουλος.

ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ : Κάμα Ἰατροῦ Πυλαρινοῦ,

ΜΕΛΙΓΑΛΑ : Π, Ἠλ' Δημητρακόπουλος,

ΝΑΥΠΛΙΟΥ : Σ. Γ. Ἠλιοῦ, Λαβινία Π. Ἄνθη,

ΠΑΤΡΩΝ : Νάκλεσος, Π. Κατσιράκης, Κ. Α' Ἀναστασόπουλος Δ. Α. Ἀναστασόπουλος, Λίμ. Γ. Ἀνδριόπουλος, Ν. Α. Φόφολος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Δ. Θ. Ζάκκας, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, Κ. Κλωνῆς, Γ. Ἀτσάρ, Γερμανόφιλος, Ζήτω ὁ Βασιλεύς, Γερμανία, Κ. Βουλγαροκτόνος, Κάϊζερ, Ν. Σ. Ντινᾶς, Ι. Δ. Μάγκου, Γ. Κ. Καραβᾶς, Β. Θ. Τσικόπουλος, Δ. Γ. Μαγνήσος, Ἀθ. Ι.Ζαρτιλούδης, Δ. Σ. Μπαρδέσης, Α. Κ. Φιλιππάκος, Π. Σ. Μιχαλᾶς, Ι. Α. Θεοχάρης, Κ. Σ. Τσόπορης, Κ. Σ. Μπαβέας, Ν. Ι. Μπάρδης, Σ. Β. Βαλσαμίδης, Δ. Α' Λοβέρδος, Κ. Γ. Ἀγαπούσης, Δ. Θ. Πονάγος, Στ. Γαμβέτας, Π. Κολυβᾶς, Γ. Κουρτῆς, Τρελλὴ Μελαχρινούλα.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ : Παπάκι, Ἑλένη Α. Γιαννουλάτου.

ΠΥΡΓΟΥ : Κ. Δ. Θεοδωρόπουλος, Π. Ν. Δάβος, Ι. Π. Βαρζελιώτης, Δ. Α. Ἀποστολάκης, Δ. Σταματόπουλος, Ε. Δ. Ἀγγελόπουλος.

ΣΥΡΟΥ : Μαρία Ι. Θεοδωρακάκου, Μαρία Π. Κατσιμαντῆ, Μόσχα Δ. Δασκόντε,

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ : Χ. Ριζόπουλος, Γ. Κ. Δελιγόκης, Πικίτσα Νικοπούλου, Ἀνδρομάχη Γ. Σβάνα, Ὄλγα Π. Γιαννουσοπούλου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ : Ι. Δ. Παπαδόπουλος, Ἀκτή, Βασιλικὴ Μιχ. Μιχαλοπούλου.

ΦΑΛΗΡΟΥ : Ι. Α. Καλαμάτας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ : Πλάτανος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς πέντε : Χ. Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ ἐν Ἀθήναις, ΠΑΥΛΟΣΓΡΕΚ ἐν Κερκύρᾳ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΖΑΚΚΑΣ ἐν Πειραιεῖ, Ν. Π. ΔΑΒΟΣ ἐν Πύργῳ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΑΕΛΙΓΑΚΗΣ ἐν Τριπόλεϊ, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 8 Ἀθῆναι.